

καθώς ἔμαθον τὴν ἄφιξιν τῶν ἐχθρῶν εἰς Πύργον συναινέσει καὶ τῆς Δημογεροντίας, δὲν ἐπώλησαν οὔτε παραμικρὸν μέρος τοῦ φορτίου των,

Ἀκούσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη,

Ἐπειδὴ ὁ Δημήτρης Τσιμπούρης, πλοίαρχος τῆς βρατσέρας «Ἀ γ ί ο υ Ν ι κ ο λ ά ο υ», δὲν ἀποδεικνύεται παραβιαστὴς τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ σκοπὸν ἔχων νὰ μετακομίσῃ τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὴν ρηθεῖσαν βρατσέραν «Ἀ γ ι ο υ Ν ι κ ό λ α ο υ», τοῦ πλοιάρχου Δημήτρη Τσιμπούρη, ἐλευθέραν μὲ ὅλον τὸ φορτίον της.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Χ. Κλονάρης

Γρηγόριος Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 360

ΝΗ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς ἐλληνικῆς βρατσέρας «Ἀ γ ί ο υ Σ π υ ρ ί δ ω ν ο ς», τὴν 28 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Ἀντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Παναγιώτου Λαζαροπούλου, φέροντος τὸ πρόσωπον τοῦ Γεωργίου Δ. Μακρῆ, πλοιάρχου τῆς ρηθείσης βρατσέρας «Ἀ γ ί ο υ Σ π υ ρ ί δ ω ν ο ς», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναύαρχου Σαχτούρη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ γολέτα «Ἀ σ π α σ ί α», τοῦ πλοιάρχου Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, κατέσχευε εἰς Κατάκωλον πέντε ἐλληνικὰ πλοίαρια φορτωμένσ σῖτον καὶ ἀραποσίτι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ βρατσέρα «Ἀ γ ι ο ς Σ π υ ρ ί δ ω ν» τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἐξέτασε καὶ αὐτὴν τὴν διευθύνει μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ κριθῇ,

Ἀναγνώσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 13 πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρη ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, διὰ τῆς ὁποίας τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις ἐμπόδισε τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν της πλοῖα νὰ πλησιάσουν τὰ παρὰ-

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 13.

λια τῆς Πελοποννήσου, οἱ δουλεύοντες τὸν ἐχθρὸν ἔμποροι ἤρχισαν νὰ φορτώνουν τροφὰς εἰς ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα στέλλουν εἰς τὰ παράλια καὶ φρούρια ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἐχθροί, καὶ ὅτι διευθύνει πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον τὰ συλληφθέντα εἰς τὸ Κατάκωλον πέντε ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ τινὰ ἄλλα φορτωμένα τροφάς, ὡς διωρισμένα διὰ τοὺς ἐχθρούς, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε πληροφορίας,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου ἐπίσημον ἐπιτροπικὸν τοῦ ρηθέντος Γεωργίου Δ. Μακρῆ, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκαθιστᾷ ἐπίτροπόν του τὸν Παναγιώτην Λαζαρόπουλον εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπολογίαν τοῦ ρηθέντος ἐπιτρόπου Λαζαροπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι ἐν ἑκ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σταλέντων πέντε πλοίων ἀπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρην εἶναι καὶ ἡ ρηθεῖσα βρατσέρα «Ἄγιος Σπυρίδων» τοῦ πλοίαρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ, ἡ ὁποία δὲν ἐσυλλήφθη μετακομίζουσα τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς οὔτε εὐρισκομένη εἰς τόπον ἐχθρικὸν ἢ τότε περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διακήρυξιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ' εἰς Κατάκωλον, ὅπου ἔφθασε μὲ ἄλλα τρία ἑλληνικὰ πλοία, φέροντα ἀπὸ Ζάκυνθον τροφὰς εἰς ἑλληνικὸν τόπον καὶ εἰς Ἑλληνας πάσχοντας ἀπὸ μεγίστην ἔλλειψιν αὐτῶν, ὅτι ἡ κατάσχεσις τῶν πλοιαρίων τούτων θέλει φοβίσει ὅσα τοιαῦτα ἦσαν διωρισμένα δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ἐπομένως θέλει αὐξήσει ἡ ἔλλειψις τῶν τροφῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχουν οἱ ἐκεῖ Ἑλληνες, ὅτι ὁ πλοίαρχος Γεώργιος Δ. Μακρῆς, ἅμα φθάσας εἰς Αἴγιναν διετάχθη ἀπὸ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον νὰ ξεφορτώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ φορτίον του εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Φροντιστηρίου καὶ ἐπειδὴ ἐκ τούτων προξενοῦνται μεγάλαι ζημίαι εἰς τὸν ρηθέντα πλοίαρχον ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν τῆς βρατσέρας «Ἄγιος Σπυρίδων» καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ πληρωθῶσιν ἡ τιμὴ τοῦ φορτίου του, ὁ ναῦλος καὶ τὰ ἐκ τῆς χρονοτριβῆς ἔξοδα καὶ ζημίαι,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1828 ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ Κατάκωλον διαβατήριον τοῦ πλοίαρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται σημειωμένον, ὅτι ἐπεσκέφθη ἀπὸ τὸν ἀποκλειστὴν Ἀναγνώστην Γεωργίου εἰς τὴν Γλαρέντσαν τὰς 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἐδόθη ἡ ἄδεια νὰ ταξιδεύσῃ κατὰ τὸ διαβατήριόν του,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου μαρτυρικὸν τῶν δημογερόντων τοῦ Πύργου καὶ πολλῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ὑπογεγραμμένοι μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦ Γεωργίου Δ. Μακρῆ ἔφθασεν ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Κατάκωλον πρὶν φθάσουν οἱ ἐχθροὶ εἰς Πύργον, ὅτι ἦτον συστημένον εἰς τὸν Εὐστάθιον Παπαντωνόπουλον καὶ Χ. Δαραλέξην, ὑποκείμενα γνωστὰ διὰ τὴν τιμιότητά των, ὅτι τὸ φορτίον του ἦτον διωρισμένον διὰ τροφὴν τῶν κατοίκων Ἑλλήνων καὶ ὅχι τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ὁ πλοίαρχος τῆς ἀποκλειστικῆς γολέτας «Ἀσπασίας», ἐλθὼν πρὸ ἡμερῶν εἰς Κατάκωλον καὶ βλέπων τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τροφῶν, τὴν ὁποίαν ὑπέφερεν ἡ ἐπαρχία, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς ὅλα τὰ εἰς τὸν λιμένα εὐρεθέντα πλοία, νὰ πωλήσωσιν ἐλευθέρως τὰ ἐν αὐτοῖς φορτία, καὶ ὅτι τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοία, καθὼς ἔμαθον τὴν ἄφικιν τῶν ἐχθρῶν εἰς Πύργον, συναινέσει καὶ τῆς Δημογεροντίας δὲν ἐπώλησαν οὔτε παραμικρὸν μέρος τοῦ φορτίου των,

Ἀκούσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοίαρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ,

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Δ. Μακρῆς, πλοίαρχος τῆς βρατσέρας «Ἄγιος Σπυρίδων»

ρίδωνος», δὲν ἀποδεικνύεται παραβιαστής τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ σκοπὸν ἔχων νὰ μετακομίση τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὴν ρηθεῖσαν βρατσέραν «Ἀγίου Σπυρίδωνα», τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δ. Μακρῆ, ἐλευθέραν μὲ ὅλον τὸ φορτίον της.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδοῦ ἐτους Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γρηγ. Σοῦτζος

Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 361

ΝΘ

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς ἐλληνικῆς βρατσέρας «Ἀγίου Σπυρίδωνος» τὴν 28 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Ἀντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Παναγιώτου Λαζαροπούλου, φέροντος πρόσωπον τοῦ Δημητρίου Κατίκα, πλοιάρχου τῆς ρηθείσης βρατσέρας «Ἀγίου Σπυρίδωνος», ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀκούσασα τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1828 πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναύαρχου Σαχτούρη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ γολέτα «Ἀσπασία», τοῦ πλοιάρχου Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, κατέσχευε εἰς Κατάκωλον πέντε ἐλληνικὰ πλοία φορτωμένα σῖτον καὶ ἀραποσίτι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ βρατσέρα «Ἀγίου Σπυρίδωνος» τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Κατίκα, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἐξέτασε καὶ αὐτὴν διευθύνει μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ κριθῇ,

Ἀναγνώσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 19 πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρη ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ Ἀδριανοῦ Α. Σωτηρίου, διὰ τῆς ὁποίας τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις ἐμπόδισε τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν της πλοῖα νὰ πλησιάζουν τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, οἱ δουλεύοντες τὸν ἐχθρὸν ἔμποροι ἤρχισαν νὰ φορτώνουν τροφὰς εἰς ἐλληνικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα στέλλουν εἰς τὰ παράλια καὶ φρούρια, ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἐχθροί, καὶ ὅτι δευθύνει πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον καὶ τὰ συλλεφθέντα

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 13.

